

τοῦ ἀπλοῦ слѣшаю.

Ποσιδώνη, αἰ, οε. ἐπιθ. πείθ-
αρχος, πειθαρχικός, πειθή-
μων, εὐπειθής, ὑπήκοος (πει-
θήνιος, πύσυνος, ποιητ.)

Ποσιδῆν (καὶ-δήγε). ἐπιρ. εἴ-
τα, ἔπειτα, ὕστερον, μετὰ
ταῦτα, εἴτα δε, ὕστερον δε,
ἔπειτα δε, ὕστερως, μετέ-
πειτα. = ποσιδῆδε = τάγε

Ποσιδῆνιῃ, αἰ, εε. ἐπιθ. ἔσχα-
τος, τελευταῖος. Σδο ποσιδῆ-
νιχъ землѣ (καὶ, δάγε δε
ποσιδῆνιχъ землѣ). ἕως
ἐσχάτου τῆς γῆς. 2) ὕστε-
ρος, μεταγενέστερος.

Ποσιδῶβανιῇ, ἰα. οὐδ. ἀκο-
λουθία, ἀκολούθημα, ἀκο-
λούθησις, συνέπεια, συνέ-
χεια.

Ποσιδῶβатель, α. ἀρσ. ἀ-
κόλουθος, ὁπαδός.

Ποσιδῶβательный, αἰ, οε. ἐ-
πιθ. ἀκολουθητικός. 2) ἐπό-
μενος, παρεπόμενος. καὶ = πο-
σιδῶβатель. Σποσιδῶβα-
тельно ἔστι. ἐπόμενόν ἐστι
(196).

Ποσιδῶβство, εἰσν. -ствовахъ.
= ποσιδῶδῳ.

Ποσιδῶδῳ, εἰσν. ποσιδῶβαхъ.

ἀκολουθῶ, ἔπομαι, παρέπο-
μαι.

Ποσιδῆδε. ἐπιρ. = ποσιδῆν.
(316. καὶ ὑστερώτερα).

Ποσιμοτρῆχъ, ἀορ. ποσιμοτρίο,
μελ. ποσιμοτρή, προσταχτ.
ὄρα ἐν τῷ σμοτρίο.

Ποσιμражῶ (καὶ-ждῶ), εἰσν.
μ. ποσιμраждъ (-ждѣ), δήσн.
τιλάω-ῶ, μολύνω, βεβηλόω
-ῶ, μυσάττω. = ὠσκвернῶ.

Ποσιμῆβῶсѣ, εἰσнсѣ (μзс.). ἀορ.
ποσιμῆбсѣ. μ. ποσιμῆбсѣ,
εἰснсѣ. ἐκγελάω-ῶ, διαγε-
λάω-ῶ, χλευάζω, καταγε-
λάω-ῶ. πρβλ. ρβгῶсѣ. Σκαὶ
παθ. ποσιμῆбѣмъ ἔсмъ. χλευ-
άζομαι, καὶ тлп. = πορб-
гѣмъ ἔсмъ.

Ποσιμῆбательный, αἰ, οε. ἐπιθ.
καταγέλαστος, ἐπίχαρτος.

Ποσιбѣ, ἰα. οὐδ. συμμαχία,
ἐπιμαχία, ἐπικουρία, βοή-
θεια, βοήθημα.

Ποσιбство, α. οὐδ. πρεσβεία,
ἀποστολή (τουτέστι τὸ ἀ-
ξίωμα τοῦ πρέσβως, καὶ
αὐτὸς ὁ πρέσβυς μετὰ τῆς
θεραπείας αὐτοῦ).

Ποσιбхъ, слᾶ. ἀρσ. πρέσβυς
= ποσιбннхъ. 2) = вѣст-